

5. Arane
Lr12

THE YOUNG IDEA

இளஞ்சிறி

A Student Paper of Jaffna College
For Private and Internal Circulation only.

(Vol. XXXXXX) 15th April 1998 No. 1.

மறைந்த பேராயர்
கலாநிதி D. J. அம்பலவாணர்

யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி நூற்றியெழுபத்தைந்தாம் ஆண்டின்
பிரத்தியேக சிறப்பிதழ் — "இளஞ்சிறி"

Editors: Tamil Mas. K. Nishanthan
English Miss S. Sivaja

Editorial

175 Years of Service

The American Missionaries arrived in Jaffna and founded the Batticotta Seminary in 1823. Here they provided English Education at five important Mission Stations of which Tellipallai was one. Rev. Daniel Poor the missionary was the first principal of the school.

The history of the college proper commences in 1872. In 1881 Rev. E. P. Hasting was the principal of Jaffna College. Then Rev. Howland became the principal.

The first thirty six years were of the Silent "H S" — Rev. E. P. Hastings and Rev. Howland, then the busy "B s". All these have made their special contribution:— the Hastings regime of consolidation and grandeur, the Howland regime of diffusion and expansion, the Hitchcock regime of concentration and co-ordination, and the Brown era of changes (Rev. Giles G. Brown.) With Rev. John Bicknell 1911-1936 sparted the Bicknell era of twenty five years "The golden era". During this era there was a period of dynamic, intensive expansion and development Rev. Sydney Bunker's regime followed from 1937-1947.

The Bicknell period in addition to being one of expansion is also one of several important innovations. With his taking over the charge of the college, Mr. Bicknell threw himself enthusiastically and seriously into a big programme of building extension.

What-ever he touched with his magic wand, shot up into an attractive and useful building, teachers houses, rows of new Class rooms, new dormitories, new sanitary block and the Ottley Hall remodelled. The Ottley Hall was named after Sir Richard Ottley, Puisne Justice of Ceylon from 1819 to 1827 the remodelled Hall was opened on August 2nd 1930 followed by electric installation on 14th October 1933.

It would be of some interest to our readers to learn that the cost of remodelling

of Rs 50,000/= was met principally by a donation of Rs 10,000/= from the then Ceylon Government. The Rs 6000/= from the old Boys and another gift from America. The building was opened by Mr. J. D. Brown the then Government Agent of the Northern Province.

The expanding institution demanded the replacement of the Kerosine lamps and gas lights by modern electric lights. Mr. Bicknell installed electricity and the electric installation was declared open in 1933 by the Assistant Government Agent Mr. A. J. Wilkinson. The function was combined with the Annual Prize Giving, which was one of the grandest prize givings within living memory because of the presence of that very popular speaker and brilliant scholar and thinker Mr. K. P. S. Menon. Rev. Bicknell words then were:—

"To educate as many as we can.
To educate as well as we can.
To educate as broadly as we can
To educate as high as we can."

The beginings of co-education was laid in 1925 when Lily Chelliah (Mrs. D. K. Gunasegaram) a daughter of Mr. J. V. Chelliah joined the Inter Arts class.

In 1922 Tamil was introduced into the higher classes.

In 1923 Mr. J. V. Chelliah had the distinction of being the first national to be elevated to the post of vice-principal when, Mr. Bicknell went away on furlough from 1923-1925 Rev. M. H. Harrison functioned as Acting principal. Again in 1936 when sudden death snatched away Mr. Bicknell from our midst. Dr. Harrison acted as principal.

The period saw almost phenomenal development in various fields like sports, Literary and Dramatic activities, the Y. M. C. A. and the library. In 1924 Mr. K. Selliah was appointed as a full time librarian.

The young idea was Started in 1924. In 1935 the Round Table was reorganized.

The Bunker regime - 1937-1947. On November 1st 1937, Rev. S. K. Bunker became principal. In 1938 Mr. K. A. Selliah was appointed vice principal. When Mr. Bunker was on furlough from June 1944 to January 1946 Mr. Selliah was the acting principal.

In July 1947 important Changes had been effected in the administration because of the addition of degree Classes and the consequent development of the collegiate department. Mr. Bunker became the first president of the college, and Mr. K. A. Selliah the first national principal.

The building programme, commenced during the previous period had to be readjusted owing to changing conditions. The principal's Bungalow was completed in 1938. Another urgent need was the water system, which was opened by Mr. R. A. M. Thuraiappah Executive Engineer N. P. an old boy of Jaffna College on the Alumni Day the 17th September 1938.

The same year saw the acquisition of the East field for the purpose of Satisfying the urgent demand for a larger space for games. The East field was declared open and Christened "The Bicknell Field" by Miss. L. G. Bookwalter on the 28th of January 1939. In the same year the new Administration Block was declared open by Mr. J. V. Chelliah on 26th September.

Mr. K. A. Selliah joined the staff in 1925, was vice principal from 1938-1947 and principal from 1947 till his retirement in 1966. Dr. Walter Bicknell son of Bicknell and daughter in-law were here from January to March 1983.

After the retirement of Mr. K. A. Selliah, Mr. S. V. Balasingham was appointed as principal. He was a man of great intellectual gifts and promise. Due to his untimely death the mantle of leadership fell on Mr. A. Kadirgamar. Though, young, he fitted himself in at the helm of affairs. He performed all his duties with courage, wisdom, vision and diplomacy. His interest at Jaffna College was a 24 hour interest. His mastery of the English

language was an asset to him as a teacher and Principal. He Served as an ambassador of Christian-Tamil Community of Jaffna from 1968-1988.

The Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan was appointed Co-Vice principal from 1986-1988 the other being Mr. W. D Kulatungam, Serving under one of the most illustrious Principals in Jaffna—Rajan Kadirgamar. In 1988, Dr. Jebanesan took over the principalship from his Guru and ably steered the affairs of Jaffna College from 1988-1993. Then Rev. Jebanesan accepted the call of higher service and was ordained a Priest of the Jaffna Diocese of the church of South India. When the 2nd Bishop of the Diocese, the Rt. Rev D. J. Ambalavanar retired, Rev. Dr. S. Jebanesan became the automatic Choice to Shoulder this exalted office as the 3rd Bishop of the Diocese on 30th May 1993 at St. George's Cathedral Madras.

Bishop Jebanesan is a far sighted, deep thinking and humble man of God.

On 9th October 1993 Mr. G. Rajanayagam was installed as Principal by the Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan. We wish him well.

On the 10th of October 1997 we were shocked at the death of Rt. Rev. D. J. Ambalavanar who retired from the Bishopric of the Jaffna Diocese of the church of South India on the 28th February 1993. He was the Chairman of the Board of Directors of Jaffna College. He was a man of immense ability and energy, fireless industry inflexible will, and absolute honesty.

We will always remember with gratitude the services rendered by the missionaries throughout the years.

Editor

Editorial Notes

*(These notes cover the main events
from 1993 — 1997)*

Board Changes:

We welcome the following members who constitute the young Idea Editorial Board — S. Sivaja (Editor), R. Meerangi and J. Jeyapriya (assistant editors), Mas. R. Prashanthan, M. Kirija, S. Arani, Y. Pradeepa, S. Ushandhinie, N. Paul Sathees, R. Rikesh, V. John Nitroshan, S. Abiramy and K. Sugash.

Our New Bishop:

The young Idea extends its warmest wishes to our present Bishop, the Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan who was elected as the third Bishop of the Jaffna Diocese of the Church of South India. He had served the College for a period of 23 years as an outstanding Scholar, as a vice-principal, and as principal. We thank him for his very valuable services rendered to College. We wish him many years of devoted service in the Lord's vineyard.

Congratulations:

Though very late, we congratulate our Principal on his appointment in 1993. We also congratulate the senior vice-principal Miss S. P. Gulasingam, the Junior Vice-principal Rev. A. A. Paul, the Junior school Supervisor Mr. N. A. Vimalandran and Mr. A. Jeyarajan the supervisor of the Primary school. We wish them years of dedicated service to college.

We also take this opportunity to wish all the captains, vice captains and members of all the sports teams, and all the students of the college who won places at various competitions at circuit and district levels. Our best wishes go with them.

Welcome:

We extend a very warm welcome to our teachers who joined college during this period — Messrs. M. Partheban, J. Ariaratnam, M. Ram-

kumar. S. Ramesh, S. Sarathchandran, N. Sivanarudchelvan, S. Pradeepan, A. S. Dilan, Misses. N. Amirthanathan, S. Mariyanayagam, R. Sashikala and S. Sathiyamoorthy.

Jubilarians:

The following members of our Staff completed 25 years of loyal service at College — Messrs. G. Rajanayagam, N. Thatparanathan and Mrs. J. Ratnasabapathy. We wish them further years of fruitful service at College.

Wedding Bells:

We extend our heartiest congratulations to the newly wedded couples, namely Mr & Mrs. N. Dayala, Mr & Mrs. R. P. Nesarajah, Mr & Mrs. T. Kaneshamoorthy, Mr & Mrs. P. Thavamithran, Mr & Mrs. N. V. Jeyakumar and very recently Mr & Mrs. B. Mohankumar. We wish them many years of happy and prosperous wedded life.

Farewells:

The School Council accorded a very colourful farewell function to Miss. S. S. Selvadurai, Mrs. N. Balasingam and Mr. T. Nithiaratnam.

Miss S. S. Selvadurai retired after serving the college for a period of 41 years. She was the Head of the English and Western Music Department. She also served as the supervisor of the primary and Junior secondary school at different periods. We are happy that she still continues to give us her valuable service as an English teacher. We thank her for her devoted service.

Mrs. N. Balasingham served the college for a period of 29 years as an efficient Senior Science teacher, and we are happy she too is rendering her services to College still and we thank her for her devoted services.

Mr. T. Nithiaratnam was in service at College for a period of 18 years. He was mainly involved in the sports activities of the college and was a teacher of Physical Education. He served as the coach of Cricket, Soccer and athletic. We thank him for his untiring efforts rendered to the sports activities and we wish him many years of happy retired life.

The Student Council:

We are happy to note that the school councils of the past years have carried out their duties very efficiently, and the following were Presidents during this period (1993 — 97) Miss A. Brintha Mas. S. Ajit, Mas. K. Varaprothan, Mas. S. Kugaparan, Miss M. Sutharshara and now Mas. N. Saravanapavan we thank them for their untiring efforts in conducting the functions of the college along with the other members of the School Council, and also for helping the administration in Maintaining Student discipline.

We Mourn:

Mr. S. Balachandran, fondly remembered as "Bacha master" passed away during the early part of this period. He was an excellent teacher of Mathematics and Physics. He retired in 1993 after serving the college for nearly 30 years. He then served as the Director of Undergraduate Department, Jaffna. We take this opportunity to convey to the members of his family our heartfelt sympathy.

Welcome:

Rev. A. A. Paul has returned after having been successful at the Th. M (in Christian Education) examination from the Princeton Theological Seminary, U. S. A.

Mr. P. Thavamithran completed his Teachers' Training course last year and has resumed work at college.

Our heartiest congratulations to both of them on obtaining their higher qualifications.

On Leave:

We are happy to note that the following members of the staff are on study leave furthering their qualifications in their respective fields of study.

Mr. N. A. Vimalendran is away at Kings College, U. K. reading for a Masters degree in Computer Education.

Mr. S. N. Manimaran is at the Teachers' Training College, Kopy, and Mr. G. Nadarajah

is away at Arasaradi Theological Seminary to complete his B. D. Theological Examination.

We look forward to their return to college, successfully completing their courses of study.

Scout Jamboree:

We congratulate Masters M. Sasitharan and R. Kumaresh for being selected to attend the 5th Scout Jamboree in Kandy. We wish them well and we hope they will come back with rich experience.

Sports Review

Cricket:

Our under 17 cricket team was captained by Mas. S. Senthuran and the vice captain was (Mas. T. Hary Newton). The team participated in the cricket tournament organised by the Jaffna Schools Cricket tournament. We lost all the matches on the first innings points.

The under 15 cricket team captained by Mas. S. Sathees and the vice captain was Mas. S. Nininthurban. The team participated in the cricket tournament organised by the Jaffna Schools cricket tournament.

Soccer:

Our soccer team was captained by Mas. N. Sayanthan and the vice captain was Mas. T. Ananthabalan. We played three matches, won one, drew one and lost one

Our under 17 was captained by Mas. T. Puvanendran and the vice captain was Mas. R. Kugan. Our team played friendly matches. Won one, drew one and lost one.

The under 15 was captained by Mas. S. Sathees and the vice captain was Mas. S. Nininthurban. We played three matches, drew one and lost two.

The Annual Inter House Athletic meet was held on 15th March 1997. It was held under the distinguished patronage of Doctor Miss C. V.

Selliah, Principal of Uduvil Girl's College. The meet as usual created a great deal of enthusiasm and the competition was keen to the very end.

Brown house won the Inter house Championship. The relay shield too was won by Brown house.

The primary school Athletic meet was held on 14th March 1997. It was held under the distinguished patronage of Miss. S. Selladurai, excellent teacher of English. There was keen competition and Abraham House emerged Champion.

The Athletic team of the college participated in the zonal meet.

Basketball:

Our Basketball team was captined by Mas. A. Sivaharan and the vice captain was Mas. I. Thayaparan. The team participated in the tournament sponsored by the Hatton National Bank. We won one and lost two.

Our humble tribute to

THE LATE RT. REV. DR. D. J. AMBALAVANAR

With much gratitude and affection we mourn the death of our dear Bishop Ambalavanar. His Sudden passing away has removed from our midst a great Theologian and friend who had not only made much contribution to Christianity, but from whom more was expected in his years of retirement. Unfortunately, death has intervened to make it impossible.

Bishop Ambalavanar, as we picture him, was an idol, who had so much of understanding towards the poor people and he had a special affection for the community of Jaffna College and Vaddukoddai in general. He influenced many people from his student days with his excellent achievements in the academic field, and later in sheltering the lost and the down trodden, which resulted in establishing many Homes for the children who have lost their loved ones, their homes and the facilities of a normal child. He taught them the value of survival.

He had a very pleasant smiling face which made him an amiable human person who touched all people around him with his Christian radiance. He remained till the end a typical Jaffna man, self confident, a very calm leader and a Courageous Theologian who always thought a head of his times. The Diocese of the Church

Netball:

Our Netball team was captained by Miss. K. Suvanthini and the vice captain was Miss. M. Nagananthini. The team participated in the Netball tournament organised by the Educational Department. We were Joint champions at the koddam level.

The under 17 was captained by Miss S. Banuchandrica and vice captain was Miss. S. Jebaniroshini. The team participated in the Netball tournament, organised by the Education department, We were Runners-up at the koddam level.

Tennis:

The Jaffna college students tennis club is very active and a match was played with the University of Jaffna. We played five matches, of the three singles we won two, and of the two doubles we won one.

By Sports Editor

of South India flourished under his guidance and that made a lasting impression in the eyes of the world.

His perception of every issue, and the way he presented his views lifted him to the position of being the authority on every subject. He always stood for the rights of the Tamils. His involvement at international made a land mark for the Tamils. He raised many issues of importance and emphasised the cry for freedom. We, who are surviving this war are forced by circumstances to live only for the present, but Bishop Ambalavanar always looked forward the morrow that will dawn with a golden sun.

Our generation of youth in the later nineties were blessed with a dynamic leadership found in him and we are called upon to follow him. We remain ever grateful for that labour of love and faithful stewardship.

We are indeed happy that we are able to dedicate this issue of the "Young Idea" to the memory of Bishop Ambalavanar, who remained till the end a scholar, a friend, a father and above all a great leader of the Tamil speaking people.

May his name remain an inspiration to many generations of students at Jaffna College.

A FAMOUS WRITER OF MY CHOICE

Charles Dickens was a Famous writer. He wrote his books about one hundred and fifty years ago. Dickens was a great novel writer and he tried, through his novels, to make people aware of the Social evils of the day.

His full name was Charles John Huffam Dickens. He was born in Portsea on the 7th February 1812. He was the second child in his family. His father was John Dickens and his mother was Elizabeth, nee Barrow. His father was a minor clerk in the Navy pay office.

His father was not very rich, so he borrowed from others and he could not repay his debts, so he was put into the debtors' prison. He was able to get out of prison when he got some timely legacy. This was his rescue.

Dickens' education was nothing much to boast of. His family was poor and that was why he had to leave School very early.

When his father was in jail, he went to work in a factory. It was a blacking factory and Charles was paid six shillings for a week. His work was sticking labels on pots of paste-blackening. He thought it was a miserable work. So he worked there only for a few months and later left that job. It was a bitter experience for him.

After some years, in 1827, at the age of fifteen he became a junior clerk in a solicitor's office. He was not satisfied with this job too. He studied short hand and then became a parliamentary reporter. He also worked as a news paper reporter.

From 1833, he began to write short stories for magazines. He wrote his stories under the pen name of 'BOZ'. Very soon readers began to admire his writings.

Charles Dickens married in 1836. His wife's name was Catherine Hogarth. They had ten children. His married life, however, ended in separation in 1858.

Charles visited U. S. A. and Canada with his loving wife. When he returned to England, he wrote the 'American notes'. Soon he reached the height of literary fame. He was called the 'King of English Humour.' All his novels are full of wit and humour.

In 1838 he wrote 'Oliver Twist'. In Oliver Twist, one of his best loved stories, he tells of the injustice and cruelty to children at the poor house; how orphan children were brought up in the appalling conditions of the poor houses, where they starved and were neglected. The scene in which the young Oliver, on behalf of his ill-treated companions, asks for more food, is one of the best-known and most moving incidents in literature.

In 'Oliver Twist' Dickens takes his readers in to the shady underworld of Victorian London, where innocent children were taught by evilmen to steal for a living.

The story of young Oliver Twist, and of how he triumphed over his tragic upbringing and finally found security and happiness, is a gripping tale told by a master of the craft of story-telling. But it is more than that it is also a social document in which Dickens roused the conscience of his readers to the injustice around them.

He reached the height of his literary fame with 'David Copperfield.' some of his other novels are: Nicholas Nickleby; A tale of two cities; Hard times; Great expectations; Bleak House; Old Curiosity Shop and Christmas Carol.

He died on June 9th 1870 at Gads Hill following a Cerebral stroke he had in 1869. He was buried in the poet's corner in Westminster Abbey.

I like Charles Dickens books because they are very good. There are many writers but my Favourite writer is Charles Dickens and his novels are the books I like best.

Jeyapriya Jeyaveerasingham
12 Science.

What I have learnt

I asked my priest,
Where can I find love?
He said, "God is Love
Believe Him, that's love"

I asked my father
"What is love?
He said, "Respect and be
respected, my girl, that's love"

What did my mother say?
"The give and take policy
is the way, that's love".

Let's see what my teacher
said, "Be friendly with
others and help them in need,
that's love."

Oh dear, dear
None told me the cost or
weight of love, that you
can't buy or find it easily.

Now I have learnt that
Love is priceless, it's invisible
but can be felt.
The world lives on love,
It's the love to one another
that keeps us alive,
That's Love.

P. Brintha
Year 11B

THE IMPORTANCE OF ENGLISH

It is an accepted fact that English is an internationally accepted official language. There is no doubt that the knowledge of English is a must for every individual. We could go a step further and say that the study of English would help us to achieve better standards in life.

English plays a very important role in shaping the values of human nature. It also helps man to appreciate nature's beauty and to build a prosperous nation. Further, the study of English makes people of different nations come closer by sharing their different ways and values.

We are living in a fast moving world with lots of advancement in science and technology, and the knowledge of this international language helps a great deal to understand and study the now trends in life.

A good command of English helps us to express ourselves with foreigners and we can find a better place in society making new friends and contacts.

I can easily say that some of my happiest and most satisfying hours in school have been spent in the College library, reading books, magazines, journals, etc, have all been pleasant experiences, along with the class room study of English Language.

P. Kajani

Year 10 A

An Unforgettable Holiday

It was during August vacation six years ago that my family decided on a long holiday outside Jaffna. It was such an exciting time preparing to leave for Colombo. It took us two long days to reach Colombo, but when I had the thrill of meeting my uncles, aunts and cousins, the tiring days disappeared like a soap bubble.

My first visit was to the zoo at Dehiwela along with my family. I enjoyed the whole day watching and feeding the animals and birds. It was a treat to me to see the elephants perform the circus. While in Colombo, we visited a few parks too and we had a nice time playing with our cousins, and going round window shopping.

We had a lovely car ride to Kandy. The uphill drive was fantastic and a breath taking site. We stayed there for three days enjoying the scenic beauty of the hill country. We had a lovely boat ride in the Kandy lake and watched the lights on the famous Dalada Maligawa. The next day was cloudy but a clear day, and we enjoyed the whole day at the Botanical Gardens, walking, eating and relaxing ourselves.

It was the next lap of my holiday that I enjoyed most, and that was my trip to Koggala to see my uncle. We all stayed at Koggala Beach Hotel and enjoyed the rich, spicy food and cool drinks. The many ice-creams we had, and the "runs" along the sandy beach will always remind me of that lovely place down South. I still remember the ride to Galle from Koggala. We passed through many paddy fields, tourist boutiques and fishing villages. Galle is a very large but old town and that was evident when we went round the Dutch Fort.

After a very exciting time, we got back to Colombo and then to Jaffna. I don't think even if I go on another holiday, I will

ever forget this first unforgettable one all my life. Even now when I think of it I feel so happy that my parents gave me this wonderful opportunity to visit these places and enjoy such a holiday.

John Hiroshan D
Year 10 A

My Hobby

My hobby is Stamps Collecting. It is a very interesting hobby. Many people love this hobby and its a life long interest.

Great Britain was the first country in the world to pay postage by sticking Stamps on letters, and the first stamp issued was the famous "Penny black" in 1840. Other countries soon copied the idea. Fifty years ago stamp collecting was a rare hobby, but today it is far and away the most popular hobby.

Stamp collecting is "The hobby of Kings and the King of hobbies."

I have one thousand stamps in my album. They are of different countries and of different Values. My parents encourage me to collect Stamps.

There are many important facts which we have to remember in a stamp. Firstly, we must not peel the stamp off an envelope. Damaged stamps are worthless. We must not mount stamps when they are soft and damp. When mounting stamps I use hinges.

I spend many hours with my stamps, and I have learnt about many countries around the world.

I think stamp collecting a very good and an interesting hobby.

M. Thiruvaraman
Year 8 B.

My Visit to Maldive Islands

Early December, last year my brother and I received a surprise letter from my parents asking us to come to Colombo to proceed to Maldives, where they are working at the moment. We were very happy and thrilled at the idea of going to a new country, as well as seeing our parents and our little sister.

As School closed for the December Vacation we went by plane to Colombo with my grandmother, and then again by plane to Maldiv islands. When we were closed to the islands we looked down through the plane window and I saw something like small black ants floating on water, later I learnt those were the hundred odd islands that Comprise Maldives. From Katunayake International airport it took one hour to reach Maldives. We were very happy to see our family waiting to receive us. On our way home we bought lunch parcels and sweet water. The normal water we get there is very saltish.

The following day our Parents took us round the island of Male sight seeing. We went and saw the jetty which has plenty of boats and ships. Since there are so many islands. people travel by boats from one to the other. We visited the huge Islamic centre and the many mosques. The people living there are mostly Muslims.

Everyday we had sea baths in the cool blue water. We can get plenty of sea food and we enjoyed our stay very much. After a month of stay there we returned to Sri Lanka, and to Vaddukoddai. It was a thrilling experience to me.

S.Prathusha
Year 6 A.

God's Mercy

If we help others in need God will certainly help us. To explain this, I would like to narrate a true story which I experienced recently.

Mr. Sathyam is a neighbour of ours. He is a good friend of our family and he has a kind and generous heart; always helping those who are in need even under utmost difficult circumstances.

The war began in Jaffna Peninsula on July 9th 1995. It was named operation "Leap Forward" Army was on the move from dawn. There was heavy artillery shelling from the Palaly base. Bomber planes were on the sky. They dashed across the sky like mad dogs running on the streets.

To escape from the shelling and bomber attack people left their homes and moved to safer places. Most of them walked. Others went on bicycles. A few others travelled on bullock carts due to the high cost of fuel.

Shells burst with a thundering noise. They damaged the houses every where. Many civilians were injured. Some of them died. We were in fear of losing our life. As the shelling range got directed towards our village we also decided to leave our home with a bag of clothes and valuables. Mr. Sathyam was also ready to leave with us.

When we came to the main road we saw crowds of people. They were walking towards Jaffna city, which is ten miles away from our village.

Some of them were crying. Some were bleeding due to injuries. Old people like our grand parents were moving very slowly. They were very tired. The young members of their family were in a hurry.

We saw an old lady lying under a tree. She was injured on the fore arm, and was unconscious. There were two children along with

her. They were in fear and with tear filled eyes were crying out for help. We gathered from the people around that the children were the old lady's grand son and grand daughter. Their parents had deserted them due to poverty. So these children were at the mercy of their grand mother who with her meagre pension money was providing them.

Nobody had time to wait. The lady had nobody to administer a first aid. Some advised the children to leave the lady and go to a place of safety. But the children did not leave the old lady. Mr. Sathyam turned out to be the God sent good Samaritan. He knew the first aid to be administered. He sat beside the lady and cleaned her wound. Blood was oozing from the wound. Mr. Sathyam put a tight knot above the wound to prevent bleeding. He had some antiseptic and dressing clothes in his kit. He applied the antiseptic and dressed the wound.

We brought water from an adjoining well and cleaned her face and gave her a drink too. The passing crowd just glanced and went their way in a haste.

After fifteen minutes of our effort, the lady gained consciousness. With the support of her grand children she was able to walk slowly. We knew the Naval church was fifteen minutes walk. Mr. Sathyam advised the children to take shelter at the church refugee camp and allow the old lady to rest before proceeding to their destination. We also decided to do likewise.

In a matter of seconds we heard a bomber dash over our heads. We heard heavy bombing and the sound of buildings collapsing followed.

We almost understood what had happened. In a few minutes a man on a bicycle came from that direction and confirmed the news. He told that the Naval church surroundings were bombed and hundreds of civilians died and were shattered into pieces.

Then Mr. Sathyam stated the truth with a smile. "Look, the church area is about fifteen minutes walk from here. If we did not spend fifteen minutes with this helpless grandma we would have been at that place by now. We may have also lost our lives. We helped a person in need and in return God has saved us."

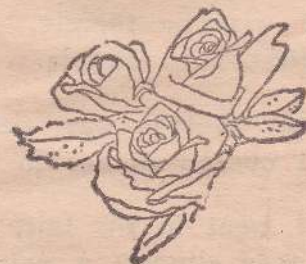
S. Ushanandhinie
Year 11 B.

R Mathematician's Sad End

Once there was a mathematician. He was quite un-worldly. Even in the day to day life he was guided by mathematical calculations. One day he had to cross a small river which was partially flooded. In some spots of the river the depth was six feet. In some other spots the depth was only three feet. There were also places where the depth was about four feet. The mathematician calculated the average of these three depths. The average was less than five feet. The mathematician's height was more than five feet. He concluded, therefore, that he could cross the river with safety. When he came to the spot where the depth was six feet alas the poor mathematician was drowned! He did not know swimming. He paid dearly for his unworldliness.

F. Thevatharshan
Year 11 B

ACUPUNCTURE

Acupuncture originated in China as a form of medical treatment about 2500 years ago. It has been practised by the Chinese ever since.

The treatment involves the insertion of small metal needles into one or many of 385 spots on the human body. Each of these spots designated by ancient Chinese doctors represent a particular function or organ of the human body. Accordingly, a heart or liver line can be traced by lining the appropriate spots which relate to the particular organ. If a patient has eye problem, the needle will be inserted to his eye line which may not necessarily come anywhere near the eye. The needles do not go deep and are not painful. A single treatment may last only ten minutes.

It is not clear how acupuncture works, but some scientists have suggested that the needles may relieve the nerves affecting a disease.

Since the beginning of this century this treatment has been introduced in the west. At first there was much scepticism, but recently acupuncture has been widely accepted and has been found to be not only a cure but also a valuable form of anaesthetic.

S. Sivaja

Year 12 sc

A Week's Diary

On Sunday I went to temple,
And I was dressed to simple.

On Monday my mother was sick,
Brother and I cooked dinner so quick

On Tuesday I went to the fair,
And bought fancy slippers a pair.

On Wednesday I wrote a letter
To inform brother that mum was better.

On Thursday I made a tray of toffee
And served my friends with steaming coffee.

On Friday father brought me a parrot,
And I fondly fed it with a carrot.

On Saturday an oil bath I had,
And caught a cold that was really bad.

M. Sasitharan

Year 6 B

My Thoughts

My thoughts are like dreams,
that go on like movies or cartoons,
They shoot like falling stars,
that never hit the ground
or like different colours
that have no end.

My thoughts are like flocks of birds,
that stay together,
and then they go places high and low,
here and there, over mountains
and down the valleys,
flying like a paper in the wind.

My thoughts are like the
Silver moon and twinkling stars
So bright and shiny,
So real and pleasing,
But suddenly they come back
together when I am happy.

G. Gayithiri

Year 10 A

இளஞாயிறு

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவர் வெளியீடு

உதயம் 60

கதிர். 1.

பக்திராக்ஷர் குல்

இளஞாயிறு ஊடக

படைப்பாளிகள் உருவாகவேண்டும்

சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்ந்த மொழி நம் மொழி, தொன்மை வாய்ந்தது. இலக்கிய வளம் செறிந்தது, இலக்கண வளம் நிறைந்தது என பண்டு தொட்டு இன்று வரை தமிழ் மக்களால் போற்றப்பட்டு சங்ககாலம், சங்கமருவிய காலம், பல்லவர் காலம், சோழர் காலம், விஜய நகர நாயக்கர் காலம், ஐரோப்பியர் காலம், இருபதாம் நூற்றாண்டு எனப் பல்வேறுபட்ட இலக்கிய அம்சங்கள் யாவும் செறிந்து பூரணத்துவம் பெற்று உயர்வான மொழியாக உலக மொழிகளில் ஒன்றாக போற்றப்பட்டு வந்துள்ளது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பாரதி, பாரதிதாசன் போன்ற புரட்சி கவிஞர்கள் புதுபுகம் காட்டி மாறி வரும் உலகிற்கேற்ப விஞ்ஞானக் கண் கொண்டு தமிழ் இலக்கியத்தை புதுமெருகூட்டி புதுவழிகாட்டி புள்ளர்கள் இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த நம் மொழி இன்றைய சூழலில் குறிப்பாக தமிழ் மக்கள் செறிந்து வரும் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் எந்நிலையில் இருந்தது என்பதை மாணவ சமுதாயம் சிந்தித்து செயற்பட வேண்டிய காலம் இது. மாணவ சமுதாயத்தின் சிந்தனை அலைகள் பல்வேறுபட்ட சூழலினால் இன்று அலைக்களிக்கப்பட்டு வருவது உண்மை தான். எனினும் அத்தகைய நிலையென்ற எம்மொழியின் படைப்புக்களை நவீன உலகோடு இணைத்து ஆராயவேண்டியது எமது கடமை என்பதை ஒவ்வொரு மாணவரும் சிந்திக்க நவறுக்கூடாது.

ஆனால், பொ.த சாதாரண பரீட்சையாக இருந்தாலும் க. பொ. த. உயர்தரப் பரீட்சையாக இருந்தாலும் தமிழ் மொழியில் சித்தியடைந்தவர்கள் முன்றிலொரு பங்கினருக்கு குறைந்தவர்களே சித்தியடைந்து வருவது இன்றைய நிலையாகும் இந்நிலை மாற்றப்பட வேண்டியது அவசியமானது. எனவே மாணவர்கள் தாம் சிந்திப்பவற்றை பேச்சுக்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தவோ அல்லது

எழுத்துக்கள் மூலம் ஆக்கங்களாக வடிவமைக்கவோ ஒவ்வொரு மாணவரும் செயற்படுவதன் மூலம் எழுத்தாற்றலும், பேச்சாற்றலும், சிந்தனையாற்றலும் இயல்பாகவே வளர்ச்சி அடையும் இந்நிலையில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவர்களாகிய நாங்கள் எமது ஆற்றல்களை, படைப்புக்களை, சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு எமது "இளஞாயிறு" என்றும் துணைபோகின்றது என்பதை ஒவ்வொரு மாணவரும் சிந்தித்து தமது கருத்துக்களைப் படைப்புக்களாக மாற்றி வெளியிடுவதற்கு முன்வரவேண்டும். படைப்புக்கள் சமகாலப் பிரச்சனைகளை வெளிக்கொணர்வதோடு அப்பிரச்சனைக்கான தீர்வுகளை கோயுட்டு காட்டுவது இன்றைய இலக்கியத்தின் முக்கிய அம்சமாக இலக்கிய வல்லுனர்கள் கருதுகின்றனர்.

எனவே மாணவர்களாகிய நாம் எமது மொழியறிவையும், கருத்தாற்றலையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு எமது ஆக்கங்களை எழுத்து வடிவில் உருவமைத்து செயற்படுவதன் மூலம் எமது மொழி வளர்ச்சி மட்டுமன்றி இலக்கிய வளர்ச்சியும், சமுதாய வளர்ச்சியும் ஒருங்கே வளர்ச்சி பெற்று இன்றைய சமுதாயத்தின் இலக்கியத்தில் புதுமெருகூட்ட சகல மாணவர்களும் முன்வர வேண்டும்.

எமது இளஞாயிறு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் இலக்கியப் படைப்புக்களை வெளிக்கொணருகின்ற ஒரு சாதனமாக அமைவதனால் அவற்கு வேண்டிய கட்டுரைகள், கவிதைகள், விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுகள், தொழில் நுட்பக்கருத்துக்கள், நவீன உலகின் கணனிக் கோட்பாடுகள் போன்றவற்றை இலக்கிய வடிவில் உருவமைத்து வெளிக்கொணர்வதன் மூலம் இளஞாயிறு புதுமெருகூட்டுவதோடு எங்களது ஆக்கங்களும் மேன் மேலும் வெளிக்கொணர எமக்கு வாய்ப்புக்கள் உண்டு என்பதை ஒவ்வொரு மாணவனும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வரலாற்றின் கலங்கரை விளக்கு....

— மறைந்த பேராயர் D. J. அம்பலவாணர்

தென் இந்திய திருச்சபையின் யாழ் ஆதினத்தின் இரண்டாவது பேராயராகிய பேராயர் டி. ஜே. அம்பலவாணர் 1971ம் ஆண்டு யூன் மாதம் 30ம் திகதி வட்டுக்கோட்டை பேராலயத்தில் பேராயராக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். இலங்கையிலே அப்பொழுது பல பிரச்சனைகளை சந்திக்கவேண்டி இருந்தது. 1960களில் சிங்கள பெளத்த பேரினவாதம் கூர்மையடைந்து கொண்டிருந்தது. இக் காரணத்தினால் திருச்சபைகள், மிஷன் பாடசாலைகளுக்கு எதிராக பல நெருக்கடிகள் மேற்கொள்கின்றன, அவற்றை எதிர்த்து குரல் கொடுத்தார், முன்னாள் மறைந்த பேராயர் அம்பலவாணர்.

டி. ஜேயின் அடித்தளமாக விளங்கிய பேராயர் குலேந்திரன் தென் இந்திய திருச்சபையின் முதல் ஆயராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பேராயர் குலேந்திரனை வைத்து எமது ஆதினத்தின் வரலாற்றினைப் புரட்டிப் பார்த்தால் அவர் உண்மையில் நமது இரதமும், குதிரை வீரருமாகவே இருந்தார். இவரின் வற்றாத நீருற்று களைப் பராமரிக்க அழியாத மா பெரும் மேதை டி. ஜே. எழுந்த பிரகாசித்தார்.

தொடர்ந்தும் தம்முடைய கிறிஸ்தவப் பணியில் ஈடுபடும் காலகட்டத்தில் கிறிஸ்தவ மக்கள் இலங்கையிலே தமது எதிர்காலத்தை குறித்து சோர்வடைந்த நிலையிலே தான் 43 வயது நிரம்பியவரான டி. ஜே. அம்பலவாணர் தமிழ் புரட்டஸ்தாந்து மக்களின் தலைவராகப் பதவியேற்றார். இளமை பொருந்திய அம்பலவாணர் பேராயர் ஆகியதனைக் குறித்து அப்பொழுது பலரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். பேராயர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துமீது வைத்த பக்தியும் சிறந்த மதிநுட்பமும் அயராது உழைப்பும் தளராத உறுதியும் கொண்டவர். எந்த வயதிலும் வாஸிபன் போல செயலாற்றும் திறமை மிக்கவர் அவர் அடிக்கடி தமது ஊழியக்காரர்களைப் பார்த்து உங்கள் ககம் உங்கள் நினைப்பின் படியே அமைகிறது என்ற வார்த்தைகளைக் கூறிக் கொள்வார்.

அவர் தன் வாழ்வை ஒடுக்கப்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர், ஏழைகள் மீது மிகுந்த அன்பும் அக்கறையும் கொண்டு அவர்களின் உறுதுணையாக வாழ்ந்தவர், ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு குரல் கொடுத்தல் அவ

ருடைய இயல்பு. இதனாலேயே தென் இலங்கையில் இருந்த பிரமுகர்களும் சில வெளிநாட்டு அறிஞர்களும் அவரைத் தவறாக புரிந்து கொண்டனர்.

பேராயரின் அடித்தளத்தில் அத்திவாரமிடப்பட்டிருந்த டாக்டர் மாட்டின் லாதர் இவர் [கறுப்பு இன உரிமைக்காக உயிர் துறந்தவர்] இந்தியாவில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் உரிமைக்காக தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்த டாக்டர் வி. ஆர். அம்பேத்கார் இவர்கள் உந்து சக்திகளாக விளங்கினார். பேராயர் அடிக்கடி நமக்கு ஞாபகம் ஊட்டும் எம் இதயங்களில் நிலைத்து நினைவுகளாக ஓடும் வார்த்தை "வரலாற்றை எழுதுவது நல்லது. ஆனால் வரலாற்றை உருவாக்குவது அதனைவிட மேலானது" என்பதே இவரது பொன் மொழிகளாகும்.

பேராயர் சிறந்த பக்தியையும் மனத்துணியை யும் ஒருங்கே பெற்றவர். இவரின் கம்பீரத் தோற்றத்தையும் ஆலோசனைத் திறனையும் கம்பீரப் பேச்சையும் புன்னைப் பூத்த முகத்திலே காண கொடுத்து வைத்தது எம் பெரும் பாக்கியம்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, கிறிஸ்தவக் கல்லூரி என்பதுபோல் தென் இந்திய திருச்சபை யாழ் ஆதினம் டி. ஜே யுடையது என்று சொல்லுமளவிற்கு அவர் சிறந்த பணியாற்றினார்; தோற்றம் இறப்பு இதற்கு இடைப்பட்ட காலம் தான் மிக முக்கியம். தன் மறைவிற்கு அண்மைக் காலத்திலும் பெரும் பணிகளைச் செய்தார். ஒடுக்கப்பட்ட, அடக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் பாமர மக்கள் மத்தியிலும் பெரும் நிலப்பரப்பாகிய வறிய இடத்தினை கொண்ட வன்னிப் பிரதேசத்திலும் அவர் மோசே போல் விளங்கினார். தண்ணீர் தாழ்வான பகுதியை நோக்கிச் செல்வது இயல்பு போல டி. ஜே. இதற்கு மக்களைத் தேடிச் சென்று பணியாற்றினார். எழுத்தாற்றல், பேச்சாற்றல் கொண்ட டி. ஜே. தனது பணி வாழ்வில் துடுப்பாடி பெரும் வெற்றிகளைக் குவித்தார்.

ஒரு நாளில் ஒரு மணி நேரமாவது வேத வாசிப்பிலும் தியானத்திலும் பங்கெடுப்பார். இவருடைய வாழ்வும் பணியும் புனித யோன்ஸ்கடரினதும் குடும்

பம் போலாகும். அவரது வாழ்வும் ஆற்றலும் வல்லமையும் அவர் தொடக்கி வைத்த அழியாத மாபெரும் பணிகளும் எமக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதங்கள் ஆகும். ஆகவே பேராயரின் மறைவு ஈடுசெய்ய முடியாதது ஒன்றாகும். ஆனால் அவரின் பணிகள் வற்றாத நீருற்றுக்ள் போல ஊறிக் கொண்டிருக்கிறது.

புதிய சரித்திரம் படைத்த எம் புனிதரே!
கிறிஸ்துவுக்காய் தம் உயிரை நீத்தவரே!
கண்ணியம் கடமை துணிவுடனே
கடவுள் அருள் பெற்று வாழ்ந்தவரே!
எம் பெரும் இழப்பை ஈடுசெய்யமுடியாதது.
கண்ணீரில் குளிக்கிறோம்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் பூங்கொடியாய் பூத்தவரே!
கடவுளின் அருள் பெற்று வாழ்ந்தவரே!
இளமை இதயத்துடன்
ஏழை எம் கண்ணீர் துடைக்க வந்தவரே!
இறை ஊழியப் பணியினையே
இவிதாய் முடித்து வந்தவரே!
எந்நாளும் எம் நெஞ்சில் நிலைத்தவராய்
நினைக்கிறோம்
உம்மை என்றும்!

ஆக்கம்
கலைப்பிரிவு
மாணவன்
சா. டேவிற்றாஜ்

175 ஆம் ஆண்டினிலே வாழிய யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி.

வாழிய யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி - நீ
பல்லாண்டு வாழிய வாழியவே
நூற்றெழுபத்து ஐந்தாம் ஆண்டிலே - நீ
இட்டமாணவ வித்துகள் எத்தனை? - அதை
கற்பித்த ஆசிரிய முத்துக்கள் எத்தனை?
எத்துயர் வருகினும் தன்பணி தொடரும்
வட்டு மாநகர் வாழ் - நீ
நிகழ்த்திய நிகழ்வுகள் எத்தனையோ?
உன் புகழ் வையமெலாம் ஈடேற வைத்த
உன் மாபெரும் நூலகம் புகழ் ஒங்குகவே
செந்தமிழ், ஆங்கிலம், நுண்கலை, கணிதம், விஞ்ஞானம் - என்று
நீ கற்பித்த கல்விகள் எத்தனை ஆயிரம்
அத்துறை மட்டுமா? - உன்
புகழ் ஒங்கச் செய்த விளையாட்டுத்துறை வாழியவே
புதுமையும் புலமையும் படைத்தாய் - உன்
புகழ் என்றென்றும் வாழியவே.

ம. திருவரங்கன்
ஆண்டு 88

“2000” ஆம் ஆண்டில் வட்டு - யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி

— ஓர் கண்ணோட்டம்

1812ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் தடம் பதித்த அமெரிக்கன் மிசன் 1813ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் கலடி எடுத்து வைத்தது. அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வி, கலை, பண்பாடு என்பன வீழ்ச்சியுற்று முன்னேற்றமற்றுக் காணப்பட்டது. அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாண மக்களிற்கு கல்வி அறிவூட்டும் வகையிலும் ஆங்கிலக்கல்வியை புசுட்டும்வகையிலும் கலை, பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்பவற்றை வளர்ப்பதற்க்கும் விரும்பி. 1823ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டையில் ஆங்கிலப் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவினர். இதன் காலக்கிரமமான வளர்ச்சியால் 1872ஆம் ஆண்டு “யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி” எனும் பெயருடன் விளங்க ஆரம்பித்தது. குன்றின் மேலிட்ட தீயம் போல் வில் விட்டுப் பிரகாசிக்கும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வட்டுக் கோட்டையின் தங்கச் சுரங்கமாகும். இவ் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் முதல் அதிபர் டானியல் புவர் ஆவார். இவரைத் தொடர்ந்து பல அதிபர்கள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை வழிநடாத்தி வருகின்றனர்.

இவ் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அமைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் மக்களின் ஆங்கில அறிவையும், தமிழறிவையும் வளர்ப்பதற்காகும். இதன் பெறுபேறாக பல தமிழ் பண்டிதர்கள், புலவர்கள் மட்டுமன்றி ஆங்கில மேதைகளும் உதித்தனர். 1857ஆம் ஆண்டு சென்னை பல்கலைக்கழகம் கலைமணிப் பரீட்சை நடாத்தியபோது யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவர்களான C. W. தாமோதரம்பிள்ளை, கறோல் விசுவநாதம்பிள்ளை என்போர் சித்தியெய்தினர். இலங்கையிலேயே முதன் முதலாக பல்கலைக் கழகத்திற்கு தேர்வு செய்யப்பட்டவர்கள் இவர்களாவர். மேலும் ஆவல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, எட்டேர்ட்ஸ் கணபதிப்பிள்ளை, நெவினஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, வைமன் கதிரவற் பிள்ளை போன்ற தமிழ் வித்தகர்களையும் ஆங்கில ஆசிரியர்களையும் தோற்றுவித்து உலகளாவிய ரீதியில் தன் பெயரை பரைசாற்றி வந்தது.

அவ்வாறு கல்வி வளர்ச்சியில் ஆற்றிய பணியினைப் போன்று மாணவர்களின் உடல் உளங்களை நன்னிலையில் பேண விளையாட்டுக்களை அறிமுகப்படுத்தியது. அதாவது சர்வதேச விளையாட்டுக்களை யாழ்ப்பாண மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமாக்கியது.

இதன் காலக்கிரமமான வளர்ச்சியால் 1937ஆம் ஆண்டு S. K. பங்கர் அதிபராக இருந்த போது முன்னாள் அதிபர் பித்னல் ஞாபகார்த்தமாக பிரமாண்டமான விளையாட்டு மைதானத்தை அமைத்தனர். இதன் மூலம் இன்றுவரை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவர்களை விளையாட்டு வீரர்களாக வளர்த்து வருகின்றது. இலங்கையிலேயே முதன்முதலாக ஆண்களுக்கான கூடைப்பந்தை (Basket Ball) அறிமுகப்படுத்தியது மட்டுமன்றி அதற்கான ஆடுகளத்தை முதன்முதலாக அமைத்ததும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியேயாகும். தற்போது சர்வதேச விளையாட்டாகத் திகழும் கிரிக்கெட் (Cricket) யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் முதன்மையான விளையாட்டுக்களில் ஒன்றாகும். மற்றும் பெண்களுக்கான வலைப்பந்து (Net Ball) விளையாட்டும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் பெண்களுக்கான விளையாட்டாகத் திகழ்கின்றது. மற்றும் கரப்பந்து (Volley Ball) விளையாட்டையும் யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி மாணவர்களை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளதைக் காணலாம். யாழ் மாவட்டத்திலேயே ஒருசில இடங்களில் மட்டும் காணப்படும் ரெனிஸ் விளையாட்டும் (Tennis) கொக்கி

விளையாட்டும் (Hockey) யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலேயே அறிமுகமானது எனக்கூறலாம். இவ்வாறு விளையாட்டுத்துறையில் மட்டுமன்றி கல்வித்துறையிலும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வளர்ந்து வந்ததை கடந்த காலத்தில் மாணவர்கள் க. பொ. த சாதாரண பரீட்சையிலும் க. பொ. த. உயர்தரப் பரீட்சையிலும் பெற்ற பெறுபேறுகளைக் கொண்டு மதிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு பல சிறப்புக்களுடன் வளர்ந்து வந்த யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வரலாற்றில் சில திருப்புமுனைகளும் வீழ்ச்சிக்கான அறிஞரையும் தென்பட்டு வந்தது. 1974ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசாங்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை அமைப்பதற்கு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை சட்டரீதியாகப் பெருமூயன்மது. அதற்கு முன்னர் பட்டப்படிப்புக் கல்லூரியாக இருந்த இக்கல்லூரி 1974ஆம் ஆண்டின் பல்பல்கலைக் கழகமாக மாற்றம் பெற்றது. இது யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வரலாற்றின் ஓர் வீழ்ச்சியாகும். எனினும் 1978ஆம் ஆண்டு இலங்கை மிசனேறியின் (போட்சங்கம்) ஆளுனர் குழுவின் அயராது முயற்சியால் மீண்டும் பெறப்பட்டது. இவ்வாறு இன்னல்கள் வந்த காலத்திலும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி கல்வி நிலையில் சளைக்கவில்லை, என்றுதான் கூறவேண்டும்.

1968ஆம் ஆண்டு இராஜன் கதிர்காமர் அதிபர் பதவியை ஏற்றபின்னர் யாழ்ப்பாணக்கல்லூரியின் வளர்ச்சி மென்மேலும் பெருகியது. தமிழ்மொழி மட்டுமன்றி ஆங்கிலமும் மென்மேலும் வளர்ந்தது இக்காலத்திலெனலாம். இவரது காலத்தில் மாணவர் கல்விப்பறிவிலே சிறந்து விளங்கியதை அவர்கள் பெற்ற பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் மதிப்பிடலாம். விளையாட்டுத்துறையும் மென்மேலும் வளர்ச்சி கண்டது மட்டுமல்லாது பல பாடசாலைகளுடனான போட்டிகளில் வெற்றதையும் காண முடிகின்றது. இவர் காலத்திற்கு முன்னர் அதாவது பி்கனல் அதிபராக இருந்த காலத்தில் இளஞாயிறு எனும் சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. இதன் காலக்கிரமமாக வளர்ச்சியாக தற்போது கல்லூரியின் 175ஆம் ஆண்டு பெருமையைத் தாங்கி பல பக்கங்களுடனான நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட பெரிய சஞ்சிகையாக பரிணமிக்கின்றது.

அதன்பின்னர் 1988ஆம் ஆண்டு அதிபராக பதவியேற்ற Dr. எஸ்.ஜெபநேசனின் அயராது சேவையினால் போர்க்கால குழவிலும் கல்லூரி பக்கிப் பெருகி வளர்ந்து வந்தது எனலாம். இவர்காலத்தில் கல்வி விளையாட்டுக்களில் மட்டுமன்றி அறிவையும் திறனையும் வளர்க்க வல்ல பாண்ட் குழு, பாடந் குழு என்பன புதுமெருகட்டப்பட்டது. அதமட்டுமன்றி தமிழ் வளர்த்த செம்மல்களை போற்றும் வைபவங்களை நிகழ்த்துவதற்கும் அடிக்கலாக இருந்தார். இந்த வகையில் ஆண்டு தோறும் பாரதி விழாவை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் வெகு விமர்சையாக கொண்டாடப்பட்டு வருவதை அவதானிக்கலாம். பாடசாலை சிறந்த பெறுபேறுகள் பெறும் திறமை சாலிகட்டு பரிசில் வளங்கிக் கௌரவிக்கும் முறையை

அறிமுகப்படுத்தியவர். இதனால் மாணவரது திறமைகளும் ஆழுமைகளும் மென்மேலும் வளர்ந்து பரிணமித்துவந்ததை அவதானிக்கலாம். கல்லூரி மாணவர் கட்டு சீருடை அணியவேண்டிய அவசியத்தை மட்டுமன்றி கட்டாயப்படுத்திவந்தார். இதனால் சுதந்திரமாக இயங்கிவந்த யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி பாடசாலைக்குரிய ஒழுங்கு முறையுடன் செயற்பட்டு வந்ததை காணலாம். அத்துடன் மாணவர்களுக்கு பல சலுகைகளை வளங்கியும் ஆதரவளித்தும் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அளப்பரிய சேவையாற்றினார்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலே உயர்தர வகுப்பில் கல்வி கற்கும் ஒவ்வோர் மாணவரும் ஏதாவது ஒரு துறையில் முன்னேற்ற முடையவனாகக் காணப்படுவது இயலாது. ஒவ்வோர் துறை கற்கும் மாணவரும் தமக்கென ஓர் ஒன்றியத்தை அமைத்துக்கொண்டு அதன்மூலம் செயற்பட்டு வருவதைக் காணலாம். அந்த வகையில் தமிழ்மன்றம், வர்த்தக ஒன்றியம், விஞ்ஞான ஒன்றியம் என்பன செயற்பட்டு வருவதைக் காணலாம். அதற்கு மேலாக எங்குமில்லா கலைக்கழகமும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் மாணவர் ஒன்றிணைப்பிற்கு காரணமாக அமைகின்றது. ஆண்டு 9 தொடக்கம் ஆண்டு 13 வரையான மாணவர்கள் இக்கலைக்கழகத்தினூடாக தமது ஆழுமைகளையும் திறமைகளையும் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

1993ஆம் ஆண்டு Mr. G. ராஜநாயகம் அதிபராகப் பதவியேற்றபின்பு பாடசாலை இருபத்தி ஓராம் நூற்றாண்டை நோக்கி நகர்த்தப்பட்டு வருகின்றது. அவரது அறிவும் ஆழுமையும் காரணமாக யாழ்ப்பாணத்திலே உள்ள கல்லூரிக்கு ஈடிணையற்ற வகையில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நடாத்தப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். கல்வித்துறையிலும் விளையாட்டுத் துறையிலும் மாணவர்கள் ஆக்கத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் செயற்பட்டு வருவதற்கு ஆதரவும் அரவணைப்பும் வழங்கி வருவதைக் கண்ணோக்க முடிகின்றது. இந்த தசாப்தத்தில் யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி மாணவர்கள் க. பொ. த. சாதாரணதரப் பரீட்சை, க. பொ. த. உயர்தரப் பரீட்சை என்பவற்றில் மிகச்சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுத் திகழ்வதைக் காணலாம். இத்தகைய பெறுபேற்றின் வளர்ச்சி முன்னைய காலங்களின் இருந்து வந்தது எனினும் இக்காலங்களில் பெருவளர்ச்சி கண்டிருப்பதைக் காணலாம். அத்தோடு பாடசாலையின் விளையாட்டு நிகழ்வுகளும் மகோ உன்னத நிலையில் இருந்து வருகின்றது. அதிபர் திரு. G. இராஜநாயகம் தானே நேரடியா முன்வந்து மாணவர்க்கு பயிற்சியளித்து விளையாட்டுத்திறனை ஊக்குவிப்பதைக் காணலாம்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆரம்பித்த காலத்தில் 10 க்கு உட்பட்ட பிள்ளைகளும் இரண்டு ஆசிரியருமே கடமையாற்றி வந்தனர். இக்கல்லூரியின் புகழ் உலக ளாவிய ரீதியில் புகழ் மணம் பரப்ப வெளிநாட்டவரும் வந்து இங்குள்ள விடுதிகளில் தங்கி கல்வி கற்று வந்தனர். இதன் காலக்கிரமம் வளர்ச்சியாக தற்போது அறுபதிற்கு மேற்பட்ட ஆசிரியருடனும் இரண்டாயிரத் திற்கு மேற்பட்ட மாணவர்களுடனும் திகழ்வதைக் காணலாம். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் கிளை நிறுவனமாக பட்டப்படிப்புக் கல்லூரி, தொழில் நுட்பக்கல்லூரி என்பவற்றை ஸ்தாபித்து விஸ்தரித்து வருவதைக் காணலாம். எனவே யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் காலடி எடுத்து வைத்த மாணவன் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் "பருமரத்தைச் சுற்றிய பல்லி" போல கல்வி நிலையிலும் வேலைவாய்ப்பு நிலையிலும் ஓட்டி வாழக் கூடிய சூழ்நிலை காணப்படுகின்றது.

எனவே யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி தனது 175வது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடி இருநூறாவது ஆண்டை நோக்கி கலிவிநிலையிலும், விளையாட்டு தரத்திலும் மேலும் இன்னொரு படிகளிலும் வளர்ச்சி பெற்று "குன்றின் மேலிட்ட தீபம்" போல செயற்படுவதற்கு மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள், அதிபர், பெற்றோர்கள் ஆகியோர் துணை வேண்டும்.

வாழ்க அதன் புகழ்
வளர்க அதன் பெருமை

ஆக்கம்

ச. சசீபன்

ஆண்டு 13 கலைப்பிரிவு

கல்லூரி வசந்தங்கள்

ஆண்டுகள் நூற்றியெழுபத்தைந்து ஆயின
கண்டதும் படைத்ததும் பலவித புதுமைகள்
வாழ்ந்தவர் வீழ்ந்தவர் பலப்பல பெயரவர்
வந்தனர் போயினர் இணைந்தனர் பிரிந்தனர்

உற்றோரும் அற்றோரும் மற்றோரும் இங்குள்ளோம்
கற்றோராய் எல்லோரும் இங்கொன்றாய் மிளிர்கின்றோம்
உற்றோரில் ஈகையும் அற்றோரில் ஞானமும்
வற்றாத அன்போடு வகை கொண்டு வாழ்கின்றோம்

பக்கத்தின் பெயரது இளமைக்காலம்
பற்பல கலைகளின் வலிமைப் பாலம்
திக்கெட்டு மனங்களும் கூடிடும் சாலை
திவ்விய மலர்களின் நறுமணச் சோலை

கல்லூரி அதுபடும் ஆசிரியர்களும்
கடமையே கண்ணென போற்றியே வந்தனர்
சாத்திரம் கற்பித்து புதுப்பாத்திரம் படைத்தனர்
மாணவர் பண்பையே மாண்பென நினைத்தனர்

வசந்தங்கள் மலர இதழ்களை விரிக்கட்டும்!
பசுமை நினைவும் சிறகினை விரிக்கட்டும்!
பழகிக் களித்ததை மறக்காதிருக்கட்டும்!
பயணம் அது மிக மிடுக்காயிருக்கட்டும்!

Miss S. Subothini

Yr. 13 Com.

மொளனம் வேண்டும்!

★ பகட்டாய்... பரபரப்பாய்...

இயல்பு மாறிப்போன்
வாழ்விவிருந்து தனித்து
அசைவற்ற மரம்போல
அமைதி வேண்டும்...!

★ வெளியில் சிரித்து

உள்ளே புழுங்கி
வெந்து தனியும் மனிதர்களிட
மிருந்து விலகி
மீட்டாத வினை போல
அமைதி வேண்டும்..!

★ வாகன இரைச்சல் விபத்துச்

செய்தி
சிரிப்பற்ற செயற்கை மனிதன்
இவைகளிலிருந்து நீங்கி
பூணையின் தவம் போல
அமைதி வேண்டும்..!

ம. பிரியா

ஆண்டு - 9B

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி

கவித்துளி —

அறிவுக்கண்ணைத் திறந்த

“யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி”

வட்டு கிராமத்தினிலே பட்டுப்புடவை கட்டி
நால் திசையும் நனி சிறந்த வளங்களுடன்
பால் போன்ற வெண்தாமரை மலராய்: 1823 இல் மலர்ந்த எம் கல்லூரித்தாயே
நீ உதித்து 175 ஆண்டுகளாகியும் அன்றலர்ந்த செந்தாமரை போலல்லவா
புன்னகை செய்கிறாய்

ஆய்வுகூடங்களென்ன பல்வசதியான வகுப்பறைகளென்ன
அழகிய இருமாடிக்கட்டிடங்களென்ன புகந்தரை மைதானங்களென்ன. ஆஹா
சகல வளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளாயே
நமக்கு அறிவொளியூட்டுகின்ற அறிவுச்சுடராய்

இற்றைக்கு 175 ஆண்டுகளாக வட்டுவாழ் கிராம மக்களின்
துக்குணங்களை அகற்றி நற்குணங்களைப் பெருக்கிய தூயவளமே
நீ பல்கலைக்கழகம் அனுப்பிய மாணவர்கள் சொல்லில் அடங்கா
நீ அறிவுக்கண்ணாலே நோக்கி உயர்பதவியில் அமர்ந்தோர் எண்ணில் அடங்கா

இது மட்டுமா அறியாமை இருளை அகற்றி அறிவொளியை ஊட்டுகின்ற
அறிவாலய நூலகத்தையும் அல்லவா தன்னகத்தே கொண்டுள்ளாய்
அறிவூறிய நன்னூல்களையும் உள்ளடக்கி பல்லாண்டு சீரும்சிறப்புடனும்
திகழும் நூலகத்தால் யாழ். மாவட்டத்திலேயும்ல்லவா சிறப்பிடம் பெறுகிறாய்

ஓராண்டில் பல்விழாக்கொண்டாடி ஐயாயிரம் சீடர்ச்செல்வத்தையுமே
கட்டியெழுப்புகிறாய்
அறிவுக்கடலிலே நம்மை மூழ்க வைத்து அறிவுக்கண்ணை திறக்கவைத்து
நல்வழியிலே நடத்துகிறாய்
எம் முன்னறிதெய்வமே உம்மை எமக்குத்தந்த அமெரிக்க மிஷனரிமாரையும் உம்முடன்
சேர்த்து வாழ்த்துகிறோம் பல்லாண்டு காலம் செந்தாமரைபோல் சிவந்த
புன்னகையுடன் திகழ

ப. கஜானி
ஆண்டு 10 A.

175 ஆம் ஆண்டை நோக்கிய

கல்லூரி வரலாற்றில்....

— பேராயர் கலாநிதி S. ஜெபநேசன்

பல்கலைகளும் ஒன்றாக விளங்கப் பெற்றவர்பேராயர் எஸ். ஜெபநேசன் அவர்கள். இவர் ஒரு பராயத்திலேயே கல்வி கேள்வியிலே சிறந்து விளங்கினார். தெளிந்த கல்வி நோக்கு, ஆழ்ந்த ஆன்மீக அனுபவம், பன்மொழிப் புலமை முதலிய பண்புகள் இயல்பாக இவரிடம் காணப்படுகின்றது. மாணாக்கராக இருந்த காலத்திலேயே கலையார்வம் பெற்று விளங்கினார்.

இவர் 1959 ஆம் ஆண்டு பேரதேனியா பல்கலைக் கழக அனுமதி பெற்று 1962 ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்தவம், தமிழ், பொருளியல் ஆகிய பாடங்களைக் கற்று சிறந்த பட்டத்தைப் பெற்றார். இவர் அங்கு தமிழ்ச் சங்க பத்திராதிபராகவும் கடமையாற்றினார். இவர் 1962-1969 வரை கட்டுகஸ்தோட்டை சென். அன்ரனி கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருந்தார். இவர் கண்டியில் ஆசிரியராக இருந்தார். இவர் கண்டியில் ஆசிரியராக இருக்கும்போதே பல்கலைக் கழகக் கல்வியைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார். அதன்பின் 1969-1977 யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக தனது சேவையைத் தொடர்ந்தார்.

1977 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் வேதாகமப் பட்டப்படிப்பு பெறுவதற்குச் சென்றார். இவர் தமது சேவையில் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தமையால் திரும்பவும் தனது தாய் நாட்டிற்கு வந்து சமயப் பணியைத் தொடர்ந்தார். இவர் கிறிஸ்தவ திணைக்களத்திற்கு தன்னை அர்ப்பணித்ததோடு யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் 1979-1988 காலப்பகுதியில் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினார். விரிவுரையாளராக கடமையாற்றிய வேளையிலே வைத்தியப் பட்டத்திற்கான படிப்பையும் முடித்துக் கொண்டார்.

இவர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வளாகத்திலே ஆசிரியராகவும் இணை அதிபராகவும் கடமையில்புருந்த இவர் 1988-1993 காலப்பகுதியில் அதிபராய் உயர்ந்து அருந்தமிழ் அறிஞராய் விளங்கி எமது கல்லூரிக்கு அரும்பணிகளைச் செய்துள்ளார். இவர் பாடசாலையில் பாடவிதான விருத்தியிலே மன்றங்களின் பங்கினையும் செயற்பாட்டையும் அதிகரித்து கல்வியை வளத்தவர். இவர் தமிழ் மன்றத்தின் ஆலோசகராக விளங்கிய இவர் பாரதி விழா, கம்பன் விழா, வள்ளுவர் விழா போன்றன சிறப்புற நடைபெறுவதற்கு ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பை வழங்கியமை சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது கல்லூரியில் மிகுந்த சிறப்புடன் பாரதி விழா நடைபெறுவதற்கு காரண கர்த்தாவாக விளங்கியவர் என்பதை மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. வறிய வசதி குன்றிய மாணவர்களில் அதிக கவனம் செலுத்திய இவர் பரீட்சையில் அதிக பெறுபேறு பெற்ற மாணவர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் அவர்களுக்கு பரிசு வழங்கி கௌரவித்தும் வருகின்றார். அவற்றோடு பாடசாலைக்கு கல்வி கற்கவரும் மாணவர்கள் நிலைமைக்கேற்ப சீருடையை சசல மாணவரும் அஸிய வேண்டும் என்ற முறையை முதன்முதல் அறிமுகப்படுத்தி கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு தொண்டாற்றினார்.

பொருள் உள்ளடக்க வலியையுடன் தெளிவான கணீரென்ற இவரது பேச்சும் தர்க்கங்கள் பிரசங்கம் போன்ற பல்வேறு திறமைகள் மாணவர்களை கவர்ந்திழுக்கும் நன்மையைக் காண முடிகின்றது. சகல் நூல்களையும் கற்று பண்டிதராக விளங்கும் இவர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி கலைப்பிரிவு வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக என்றென்றும் இருப்பதையுடன் நாம் பெருமையடைவ முடிகின்றது.

பேராயர் அவர்கள் நான்கு ஆண்டுகள் புத்த பூத்த அதிபராக கடமையாற்றி தென்னிந்திய திருச்சபையினால் சென்னையில் பேராயர் பட்டம் பெற்றார். இவர் தென்னிந்திய திருச்சபையின் இரண்டாவது பேராயராக இருந்து D. J. அம்பலவாணர் ஓய்வு பெற இவர் அப்பதவியை 1993 ஆம் ஆண்டு பொறுப்பேற்றார். யார் குற்றம் செய்தாலும் மனனிக்கும் சுபாவம் இவரிடம் காணப்படுகின்றது.

இன்று கஷ்டத்தின் மத்தியிலும் கடவுளாக இருந்து மக்களின் பல்வேறு இன்னல்களைப் போக்கி வரும் இவர் எமது கல்லூரியின் மீது அளவிடக்கூடிய பற்றினைக் கொண்டு இன்றும் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு தன்னை அர்ப்பணித்துள்ளமை சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது ஆழ்ந்த அனுபவம், புலமை, தியாசம், சேவை என்பன வருங்காலத்தில் பொன் எழுத்தில் பொறிக்க வேண்டும்.

தொடர்ந்து கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்ற திரு. G. இராஜநாயகம் ஆங்கிலமொழி தமிழ் இலக்கியம் போன்றவற்றில் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றதுடன் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் இரண்டாயிரம் ஆண்டை நோக்கிய புதிய பாறையில் மாணவ மணியீயர்களை வாழிகாட்டிச் செல்கின்றார் முதலவர் திரு. ஜி. இராஜநாயகம் அவர்கள்.

சமூக நோக்கில்

பெண்களின் பங்கு

சமுதாய மாற்றத்திற்கு ஏற்ப பெண்களின் சமூக அந்தஸ்தும் மாற்றத்துக்குள்ளாகி வந்துள்ளது. ஆரம்ப காலத்தில் பெண்கள் அடிமைகளாகக் கணிக்கப்பட்டனர். அவர்களை சமூகம் பிள்ளை பெறும் இயந்திரமாகவே கணித்தன. ஆண்களுக்கு வழங்கிய கணிப்பை பெண்களிற்கு வழங்கவில்லை. ஆனால் சமுதாய மாற்றம் ஏற்பட படிப்படியாக பெண்களிற்கான சமூக அந்தஸ்தும் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. வாக்குரிமை, கல்வி கற்கும் உரிமை, தொழில் புரியும் உரிமை போன்ற பல முன்னேற்றமான உரிமைகளை சமுதாயம் பெண்ணிற்கு வழங்கியது. இன்று பெண்கள் நாட்டை ஆளும் தலைவர்களாக மாறும் அளவிற்கு அவர்களின் நிலைமை மாறியுள்ளது.

ஆரம்ப காலத்தில் யாழ்ப்பாண சமூகப் பெண்களின் நிலையை எடுத்து நோக்கினால் அவர்கள் மிகவும் அடக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர். "அடுப்பூதும் பெண்ணிற்கு படிப்பெதற்கு" என பெண்களை கல்வி கற்பதற்கு சமுதாயம் அனுமதிக்கவில்லை. ஆனால் சமூகமாற்றம் ஏற்பட படிப்படியாக யாழ்ப்பாண தேசத்தின் மனப்போக்கிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டு தற்போது பெண்கள் உயர்கல்விகற்று உயர்பதவிகளை வகித்து ஆண்களிற்கு சரிநிகர் சமானமாக மதிக்கப்படும் அவவிற்கு பெண்கள் முன்னேறியுள்ளனர்.

"விட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைத்த வீந்தை மனிதன் தலைகவிழ்ந்தார்"

என்று பெண்ணடிமையை நீக்கிவிட்டது என கவிஞர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் அன்று முழங்கியது இன்று எமது சமூகத்தில் நிதர்சனமாக ஒலிக்கின்றது.

இன்று யாழ்ப்பாணப் பெண்களின் கல்வியறிவும் தொழில்புரியும் அளவு அதிகரிக்கத்தக்க அளவு உயர்ந்துள்ள போதிலும் அவனின் திருமண வாழ்க்கைக்கான சமூக விழுமியங்கள் இன்னும் பிற்போக்கானதாகவே உள்ளது. சம அந்தஸ்துள்ள பெண்ணும் ஆணும் திருமணம் செய்வதாக இருந்தாலும் அப்பெண் தனது திருமணத்திற்காக பல லட்சம் ரூபாவை ஆணுக்கு வழங்கவேண்டியுள்ளது. இதனால் திருமணம் செய்யும் பெண் இழிவு படுத்தப் படுகின்றாள்.

"மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொழுத்துவோம்"

என மகாகவி பாரதியார் கூறினாலும் எமது சமூகத்தில் இன்னும் இக்கடமை கொழுத்தப்படவில்லை. சீதனம் என்னும் அரக்கன் எமது சமூகப் பெண்களின் வாழ்வைச் சீரழித்தவாறே இருக்கிறான். சீதனக் கொடுமையை நோக்கும்போது பெண்ணடிமை முறை யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தை விட்டு அகலவில்லை என்பதையே காட்டுகின்றது.

சமூக அபிவிருத்தியில் பெண்களின் பங்கை எடுத்து நோக்கும்போது பெண்கள் பல்வேறு கட்டங்களாக சமூக அபிவிருத்திக்குத் துணை புரிகின்றனர். குடும்பப் பெண்ணாக இருக்கும் தாய் ஆரோக்கியமான பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்து அவர்களிற்கு சத்தனவு வழங்கி அவர்களின் உடல்நலத்தைப் பேணுவதிலும் அவர்களிற்கு அரிய சிந்தனைகளை ஊட்டி வருங்கால சந்ததியினரை தகுந்த நெறியில் இட்டுச் செல்வதன் மூலம் முழுமானிட வர்க்கத்தினரை மேலோங்கச் செய்வதற்கு பெண்கள் வழிவகுக்கின்றனர்.

ஆசிரியர்களாக இருக்கும் பெண்கள் ஆண் ஆசிரியர்களை விடவும் மாணவர்கள் மீது பரிவும் அன்பும் கொண்டவர்களாகவும் சின்னஞ் சிறுவர்களின் தனிமையைப் போக்கி அவர்களிடத்தில் நம்பிக்கையை ஊட்டி அவர்கள் உளத்தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்வதன் மூலம் கற்றலுக்கான நல்ல சூழலை ஏற்படுத்துகின்றனர். இதனால் பெண் ஆசிரியர்களிடம் கற்கும் மாணவர்கள் நாட்டிற்கு உகந்த நற்பிரசைகளாகக் காணப்படுகின்றனர்.

ஆசிரியத் தொழில் போன்றே மருத்துவத் தாதிரிமார்கள் போன்ற தொழிலும் அன்பும் பொறுமையும் உள்ள பெண்ணினத்தைச் சேர்ந்தவரினால் மேற்கொள்ளும்பொழுது அது நோயாளிகளிற்கு ஆறுதலைக் கொடுப்பதுடன் நோயும் விரைவில் குணமாகும்.

● விவசாயத்தறையிலும் எமது சமூகப்பெண்கள் பல்வேறுவகையில் உதவுகின்றனர். நாற்று நடல், களை

பிடுங்கல், அறுவடை செய்தல் போன்றவற்றில் பெண்களின் பங்கு மேலானது.

குடும்ப நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை மகளிரின் பங்கு மகத்தானது. பெண்ணானவள் மனைவியாய், மந்திரியாய், தாயாய், தாகியாய், நல்ல சேவகியாய், ஆசிரியராய், நண்பியாய், சிறந்த நிர்வாகியாய் பல கோணங்களிலிருந்து தனது கணவரினதும் பிள்ளைகளினதும் நலனில் அக்கறை கொண்டு அவர்களை சமூகத்திற்கு ஏற்ற நற்பிரஜைகளாக்குவதில் பெரும்பங்கு ஆற்றுகின்றாள்.

1975ஆம் ஆண்டு சர்வதேச மகளிர் ஆண்டாக ஐக்கிய நாடுகள் தாபனம் பிரகடனம் செய்தது. பெண்களினது நாட்டு அபிவிருத்திபற்றிய இன்றைய நிலை தொடர்பாக உலகின் கவனத்தை ஈர்ப்பதே இதன் நோக்கம். சமத்துவம், அபிவிருத்தி, அமைதி என்பதே சர்வதேச மகளிர் வருடத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாக அமைகிறது. ஆண், பெண் சமத்துவம் என்பது ஐக்கிய நாடுகள் சபையினால் எப்பொழுதோ வழங்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் அவை உலகநாடுகளில் அவை உண்மையாக அமல் செய்யப்படவில்லை. இந்த மனித உரிமைகள் சாசனத்தை செயல்படுத்துவதற்கு இந்த மகளிர் ஆண்டில் ஒரு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது.

முடிவாக நோக்கும்போது சமூக அபிவிருத்தியிலும் குடும்ப நிர்வாகத்திலும் மகளிரின் பங்கு மகத்தானதாக காணப்பட்டபோதிலும், எமது சமூகப் பெண்கள் தங்களுக்குரிய சில உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்கள் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். தொடர்ந்து வரும் சமூக மாற்றங்கள் இவர்களின் பிரச்சினைகளை நீக்குவதில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தி மகளிருக்கான கபீட்சமான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்துமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

வ. துஷ்றா
ஆண்டு 9B

மாதங்கள்

தோற்றம் பெற்றது எவ்வாறு?

- ஜனவரி — சொர்க்கத்தின் வாயிற் காப்போனாகிய (Janus) என்பவரின் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.
- பெப்ரவரி — பாவங்களுக்குப் பரிசாரம் தேடும் காலத்தை பெப்ரூவாலியா (Februa-lia) என்பர். அதனால் இப்பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.
- மார்ச் — யுத்த தேவதையான மார்ஸ் (Mars) என்பவரின் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.
- ஏப்பிரல் — ஏப்பிறிரே (Aperite) என்ற லத்தின் வார்த்தை. அதன் அர்த்தம்-மலர்வு அரும்புதல்.
- மே — தாவரங்களை வளரவைக்கும் தேவதையான மேய்யா (Maia) வினுடைய பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.
- ஜூன் — ஜூவனிஸ் (Juenis)
- ஜூலை — யூனியர்ஸேரின் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.
- ஆகஸ்ட் — முதலாவது ரோமானியச்சக்கரவர்த்தி ஓகஸ்டஸ் (Augustus) பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றது.
- செப்டம்பர் — லத்தின் வார்த்தையான செப்டம் (Septem) அதன் அர்த்தம் - ஏழு
- ஒக்டோபர் — லத்தின் வார்த்தையான ஒக்டோ (Octo) அதன் அர்த்தம் - எட்டு
- நவம்பர் — லத்தின் வார்த்தையான நவம் (Novem) அதன் அர்த்தம் - ஒன்பது
- டிசம்பர் — லத்தின் வார்த்தையான டிசம் (Decem) அதன் அர்த்தம் - பத்து

ஆக்கம்:

க. சுகாஷ்
ஆண்டு 8 B

விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகளும் உலகை வியக்கும் சாதனங்களும்

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் விலங்கு சளும் பறவைகளும் எவ்விதம் வாழ்ந்துவந்தனவோ அவ்வாறே இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றன. ஆனால் மனிதனோ மின்னல் வேகத்தில் முன்னேறியுள்ளான். அன்று ஆடையற்று, வீடற்று விலங்குகளைப் போல மரத்தினடிகளிலும் மலைக்குகைகளிலும் வாழ்ந்து வந்த மனிதன் இன்று ஐந்தடுக்கு மாளிகையில் உல்லாச வாழ்வு வாழ்கின்றான். காலால் நடந்தவன் அசுர வேகத்தில் ஆகாயத்தில் பறக்கின்றான். எழுத்தாணியால் ஏட்டிலே எழுதியவன் பேனாவால் கருநீரில் எழுதுகின்றான். மரவரி தரித்தவன் பட்டாடை அணி கின்றான். கல்லை ஆயுதமாக உபயோகித்தவன் நவீன மான கருவிகளை உபயோகிக்கின்றான். இம் மாற்றங் களெல்லாம் கடவுளின் அவதாரத்தாலோ மத்திர தந்திரத்தாலோ ஏற்படவில்லை. சாதாரண சம்பவங் களில் காரணங்களை அறிதலில் முனைந்து நின்று முயற்சி செய்த விஞ்ஞான விற்பனர்களும் சாதாரண பொருட்களுக்குப் புதிய உபயோகங்களை கண்டுபிடிப் பதில் பெரு முயற்சி செய்த மனிதர்களுமே இவ்வித மாற்றங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரண கார்த்தாக்களாய் விளங்குகின்றனர்.

கேத்தலின் மூடியை நீராவி மேலே உயர்த்தக் கண்டு விடப்பட்டு அடைந்த ஜேம்ஸ்வாட் என்பவர் பெரிம ஆலோசித்துச் சோதனைகள் பல புரிந்து சற்றில் நீராவியால் இயக்கப்படும் இயந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தவர் ஜோர்ஜ் ஸ்டீவின்சன். நீராவியால் இயங்கும் புகையிரதத்தையும், மார்க்கோனி கம்பியில் இயங்கும் தந்தியையும் தோமஸ் எடிசன் புகைப்படக் கருவியையும் கிரகம் பெல் தொலைபேசியையும் கண்டு பிடித்தனர்.

மனிதனின் அறிவு விஞ்ஞானத்தில் புகவே விஞ்ஞானம் பல விசித்திரங்களை மின்சாரத்தின் துணையுடன் செய்யத் தலைப்பட்டு விட்டது. அன்று சிறியளவில் ஆரம்பித்த விஞ்ஞானம் இன்று மனித வாழ்க்கையுடன் ஒன்றித்து விஞ்ஞானம் இன்றேல் விருத்தியேது என்ற அளவிற்கு உயர்ந்துவிட்டது. இயற்கையின் சக்திகளை மாற்றி இரவைப் பகலாக்குவது விஞ்ஞானம். குடு குளிரைத் தணியப்பண்ணி உணவுப் பொருட்களை பழுதுறாவண்ணம் பாதுகாத்து உருசியூட்டுவதும் விஞ்ஞானம். தென்றல் காற்றைக் காற்றாடிகளின் மூலம் அள்ளிவிசுவதும் விஞ்ஞானம். வாகனங்களை வாயு வேகத்தில் தரை, #டில் ஆகாயம் என்ற பேதமின்றிச் செலுத்துவதும் விஞ்ஞானம். இன்று மனிதனைச் சந்திரமண்டலத்திற்கே அனுப்ப வழிவகுத்தது விஞ்ஞானம், எவ்வித கொடிய நோயையும் குணப்படுத்த வல்ல அறுவைச் சிகிச்சையைக் கண்டு பிடித்தது-விஞ்ஞானம். மனிதனுடைய வாழ் விற்கு அத்தியாவசியமான எல்லாப் பொருட்களையும் செய்து குவிப்பதும் விஞ்ஞானம். சர்வமும் விஞ்ஞான மாகவே திகழ்கின்றன. இன்று மனிதர்களை அழிக்கும் புதுச்சாதனங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் தம் காலத்தைச் செலவிடுகின்றனர். இன்று அமெரிக்கா உருசியா சீனா போன்ற வல்லரசு நாடுகள் அணுக்குண்டு, ஐவவாயுக் குண்டு போன்ற உலகத்தை அழிக்கக்கூடிய சாதனங்

களைக் கண்டுபிடித்துள்ளன. இதனால் மனிதவாழ்க்கையின் உயிர்நாடியாகத் திகழ்கின்ற விஞ்ஞானம் மனித குலத்தை அழித்துவிடுமோ என்று நடுங்க வேண்டியவர்கள் ஆகின்றோம்.

கு. கவிதா
ஆண்டு 10 B

ஔவையார் பிறப்பு

இந்தியாவின் தென் பாகத்திலுள்ளது மதுரை மாநகரம். இம் மதுரை மாநகரிலே, கூடைச்சங்கம் இருந்த காலத்தில் ஔவையார் என்னும் செந்தமிழ்ச் செல்வி சோழநாட்டில் உள்ள உரையூர் என்னும் பட்டினத்தில் ஒரு சாவடியிற் பிறந்தார்.

இவரது அன்னையின் பெயர் ஆதி, தந்தையின் பெயர் பகவன். இவர்கள், உரையூரில் உள்ள ஒரு சத்திரத்தில் தங்கியிருந்தனர். அவ்வாறிருக்கும் காலத்தில் ஒருநாள் ஆதி ஒரு பெண் மகலினைப் பெற்றார். அப்பொழுது ஆதிக்கும், பகவனுக்கும் இடையில் ஏற்பட்டிருந்த உறுதி மொழிப்படி பிறந்த குழந்தையை அச் சத்திரத்திலேயே விட்டு விட்டு இருவரும் செல்ல வேண்டியிருந்தது. பிறந்த பச்சிளங்குழந்தையைப் பிரிய மனமில்லாது தாய் வருந்தினாள். அப்பொழுது அக் குழந்தை தாயை நோக்கி அன்னையே!

“இட்டமுடன் எந்தலையில் இன்னபடி என்றெழுதி விட்டசிவனும் செத்து விட்டாரோ—முட்ட முட்டப் பஞ்சமே யானாலும் பரமனுக்கு கன்னாய் நெஞ்சம் அஞ்சாதே நீ”

என்று கூறியது, அதை கேட்ட தாயானவள் சிறிது மனந் தேறி அவ்விடம் விட்டகன்றாள்.

பின்பு அச்சத்திரத்தில் இருந்த குழந்தையை, அடுத்த சேரியில் உள்ள பாண்டன் ஒருவன் எடுத்து வளர்த்து வந்தான். அம்மகவும் நாளொரு மேனியும் பொழு தொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வந்தது.

ஔவையார் மணம் செய்யும் பருவம் அடைந்த தும் அவரை வளர்த்த பெற்றோர் அவருக்கு மணம் செய்து வைக்க எண்ணினார். அதை அறிந்த ஔவை யார் மன மிசையாது முதுமை கோலம் கொண்டு, தின மும் இறைவனைத் தியானிப்பதிலேயே கருத்தை செலுத்தினார். அதனாற் பெற்றோரும் அவ்வேண்ணம் விட்டனர். சிறு வயதிலேயே முதுமைக் கோலம் கொண்டு விளங்கிய படியால் “ஔவை” என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. ஔவை என்பது தாயையும், வயது முதிர்ந்தோரையும் குறிக்கும், சொல்லாலும் ஔவையார் வாழ்ந்த காலத்தில் கம்பர், ஒட்டக் கூத்தர், புகழேந்திப் புலவர் முதலிய புலவர்களும் தமிழ் நாட்டில் இருந்தனர். ஒருபாட்டுக்கு ஆயிரம் பொன் பெற்றாலன்றி ஒருவரீதும் கம்பர் பாட்டு பாடுவதில்லை ஆனால் ஔவையோ, பசிக்கு சிறிது சிறிது கூழ்கிடைத்தாலும் போதும், சந்தோஷமாச ஒரு பாடல் பாடுவாள். இக்காரணத்தினால் ஔவையாருக்குக் “கூழ்க்குப்பாடி” எனவும் ஒருபெயர் வழங்கும்.

ராஜமனோகரி Year 7 C

தமிழ்ப் பத்திராதிபர் குழு

English Editorial Board

பத்திராதிபர் :

செல்வன் கே. நிஷாந்தன்

துணை பத்திராதிபர்கள் :

செல்வன் எஸ். டேவிட்ராஜ்
செல்வன் கே. சதீஸ்

இலக்கியப் பகுதி :

செல்வன் எஸ். சசீபன்
செல்வி எம். மீரா
செல்வி எஸ். சுபோதினி

விஞ்ஞான பகுதி :

செல்வன் என். சுவணபவன்
செல்வன் ரி. கஜேந்திரன்
செல்வன் ரி. கிருபாகரன்
செல்வன் எஸ். கஜநேசன்

விளையாட்டுப் பகுதி :

செல்வன் ரி. சுசந்தன்
செல்வன் எஸ். செந்தூரன்
செல்வன் ஜே. வினசன்ற் ஜெயக்குமார்

இளைஞர் பகுதி :

செல்வி வி. துஷாரா
செல்வி பி. கஜாணி
செல்வன் எம். திருவரங்கன்

ஆலோசகர் :

திரு எஸ். ரமேஷ்
B. A. (Econ) Hons.
Cert. Counsellor.

Editor :

Miss. S. Sivaja

Associate Editors :

Miss. R. Meerangi
Miss. J. Jeyapriya

Literary Section :

Mas. R. Prashanthan
Miss. M. Kirija
Miss. S. Arani

Science Section :

Miss. Y. Pradeepa
Miss. S. Ushaanandhinie

Sports Section :

Mas. N. Paul Sathees
Mas. R. Rikesh

Junior Section :

Mas. V. John Niroshan
Miss. S. Abiramy
Mas. K. Sugash

● Faculty Adviser :

Mrs. A. Vimalendran

Manager : Mas. T. Kirubaharan

Asst. Manager : Mas. J. Vincent Jeyakumar